

עמ"ת 10159/02/24 - מוחמד מוחামיד (עוצר), נגד מדינת-ישראל, שלוחת תביעות חדרה חוף

בית המשפט המחויזי בחיפה

עמ"ת 10159-02-24 מוחמד מוחামיד (עוצר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 1754/2024
בפני כבוד השופט מאزن דוד
העורך
מוחמד מוחামיד (עוצר),
עו"ז ב"כ עו"דعادל ביראת ו/או אח'

- נגד -
מדינת-ישראל, שלוחת תביעות חדרה חוף
המשיבה

החלטה

1. בפני עורר על החלטות בימ"ש השלום בחרה (כב' השופט אלכס אחטר) מיום 23/1/24 ו- 4/2/24, שניתנו במסגרת תיק מ"ת 24-01-30648, בגין קבע בימ"ש קמא כי קיימות ראיותلقאה, קיימת עילת מעוצר, ובטרם דיון בחלופה הורה על הזמנת تسוקיר מעוצר לצורך בחינת החלופה שהוצגה על ידי העורר.

רקע וטייעוני הצדדים:

2. כנגד העורר הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של החזקת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וUBE של החזקת חלק או תחמושת שאינם חלק מהוותי מנשק, עבירה לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין.

3. על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 1/1/2024, ב时刻 21:30, החזק העורר ברשותו אקדח מסוג FN תוצרת בלגיה, כשהוא טוען במחסנית תואמת אשר הכללה 13 כדורי תחמושת מסוג 9 מ"מ, אשר היה עטוף בגרב שחורה בתוך שקית ניילון שחורה, בשטח הצמוד לבתו של העורר כשהגישה אליו באמצעות שער מתוך חצר ביתו של העורר (להלן: "שקית הניילון" ו"השטח").

עוד נטען בכתב האישום, שהעורר החזק בשטח, בתוך שקית הניילון, בגרב נוסף, גם היא בצבע שחור, שתי מחסניות שהachat הכללה 10 כדורי תחמושת 9 מ"מ ומהחסנית השנייה הכללה 14 כדורי תחמושת 9 מ"מ (להלן: "המחסניות").

.4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה נגד העורר בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

.5. בהחלטה מיום 23/1/2024 קבע בימ"ש קמא כי בריאות עליון מסתמכת המשיבה, בדומה למציאות טביעה אצבועתו של העורר על האיזולירבן שלופף על קת האקדח וכן על השקייה בה נמצא, ריאות לכואורה, כנדרש בשלב זה של ההליך, זאת מצד העובדה כי גרסאותיו המשתנות של העורר, יש בהן, כדי לבסס את הריאות לכואורה לשלב זהה.

.6. בימ"ש קמא קבע עוד כי טענותיו של העורר והסבירו לעניין הימצאות טביעות אצבועתו, מקומן להתרבר בהליך העיקרי, וכי הריאות המונחות בפני בית המשפט, יש בהן סיכוי סביר להרשעתו בעבירות המיויחסות. בימ"ש קמא המשיך וקבע כי בנסיבות העניין קיימת עילת מעצר סטטוטורית, ומשלא הוצאה חלופה באותו מועד, התברר כי המפקחים לא התייצבו לאותו דיון ובשל כך דחה בית המשפט את המשך הדיון למועד אחר.

.7. ב"כ העורר, שהתייצב לדין ביום 23/1/2024, ביקש לבדוק אפשרות של חלופה, והודיע לביהם"ש כי המפקחים נמצאים בדרך, ובהיעדר חלופה קונקרטית, הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים (עמ' 10 שורות 16 ו-17), תוך שהוא מפנה את הצדדים להגיש בקשה לעיון חוזר. מיד לאחר החלטה זו ביקש העורר: "**מבקש לשלוח את המשיב לקבלת תסקير אשר יבחן את עניינו מטעם שירות המבחן לפני המפקחים הרלוונטיים, כמו כן פרטיהם יועברו לבקשת אשר תבדוק אותם מבعد מועד**".

בקשה זו גם היא נדחתה על ידי ביהם"ש.

.8. לאחר הגשת הבקשה לעיון מחדש, התקיים דיון בחולופה הקונקרטית ביום 4/2/2024, ובמהלכו הציע ב"כ העורר שבנוסף לחלופה, מסכים הוא למעצר בפיקוח איזוק אלקטורי בבית אחיו בעירה, תוך הוספת מעטפת פיקוח אונושית המורכבת מ-3 מפקחים. בימה"ש נדרש לחלופה הקונקרטית ולאחר מכן שחקר את המפקחים, קבע בה החלתו מיום 4/2/2024 שלטעמו מדובר במפקחים טובים וראויים, שעל פניו ניתן לתת בהם את האמון לקיום מלאכת הפיקוח, ועוד קבע בימ"ש קמא כי הריחוק הגיאוגרפי ממוקם מגוריו, יש בו די, אך המשיב וקבע שיש מקום לשcool איזון המסתוכנות בתנאים מגבלים או במעצר בפיקוח אלקטורי, **לאחר הגשת תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן**. לטעמו של בימ"ש קמא, יש מקום לקבלת תסקיר מעצר אחר והמדובר בעבירה שלגבייה קיימת מסוכנות סטטוטורית ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, כאשר האקדח שנפתח היה טוען במחסנית ובו 13 כדורים ולצדם המחסניות הנוספות.

עוד נימק בימ"ש קמא את הצורך להידרש לৎסקיר מעצר בנסיבות תיק זה, בכך שהנטל להפרצת המסוכנות מוטל על כתפי העורר, על מנת להוכיח שחרף נסיבות ביצוע העבירה, ניתן לתת בו את האמון הנדרש למורת שמדובר בעורר נתול הרשות קודמות, דבר שחייב, לשיטת בימ"ש קמא, מודיע המשיב שאין לו כל מעורבות

קודמת בפלילים, מצא את עצמו מעורב בעבירה כזו, ולכן נדרש להסתיע בתסקירות מפורט של שירות המבחן, שיתיחס לכל הפרמטרים הרלוונטיים, לרבות שיקילת אפשרות של מעורב באיזוק אלקטרוני.

9. העורר לא השלים עם החלטות אלה והגיש את העורר שבפניו. לטעמו, שגה ביום"ש קמא בכך שלא נתן משקל הולם לעובדה כי מדובר באישום הנשען על ראיות נסיבתיות בלבד; לא נתן משקל לעובדה כי הנشك שנטפס, נתפס בשטח פתוח הרחוק מביתו של העורר, כאשר שטח זה אינו בבעלות העורר ופתוח לכל דכפין. עוד טוען העורר, תוך שהוא מפנה לחקרת העורר ביחס למקום הימצא הנקש והתחמושת, שהשטח אינו חלק מביתו אלא מדובר בשטח פתוח ועובדת זו לא קיבלה ביטוי מספק בהחלטת ביום"ש קמא.

10. העורר המשיך וטען, כי שגה ביום"ש קמא עת יחס משקל כבד לעובדה כי נמצאו טביעות אצבע של העורר על האיזולירבנד שעוטף את ידית האחזקה של האקדח, וזאת בשל סיבות שצין העורר, אשר מסבירות היבט את הימצאויות טביעות אצבעותיו שם, לאחר והוא עובד כחשמלאי, רכבו נמצוא בחצר ביתו והוא פותח והעורר עושה שימוש בסוג זהה של נייר דבק.

11. עוד טוען העורר, כי הן השקית והן האיזולירבנד הם חפים נייד, שלגביהם סיפק העורר תרחישים סבירים לסבירות הימצאויות טביעות אצבעותיו על חפצים ניידים אלה, והעורר טען שההשקית, יכול להיות שהיתה בשימושו והוא זרך אותה, וביחס לאיזולירבנד, שהוא עובד כחשמלאי וצדוק העבודה שלו נמצא בטנדר פתוח בשטח, וכל אדם שעובר יוכל ליטול אותו מרכיב העבודה, וכשהקשו על העורר על ידי כך שטביעת האצבע שלו הייתה על החלק הפנימי הדבוק של הנייר, או אז טען העורר כי לא מן הנמנע שגם הוא זרך את הנייר הדבוק ואדם אחר עשה שימוש חוזר בנייר הדבוק וליפע' אותו סביב ידית האקדח.

12. העורר סבור כי קיימים証據 ממשמעותם בראיות לכואורה נגדו, ובפרט כשמדבר בראיות נסיבתיות, וטיבuat האצבע המשויכות לעורר נמצאו על נכסים ניידים, דבר שמכרסם בראיות לכואורה. העורר ממשיך וטען כי חולשת הראיות במקורה דן, יש בה כדי להשפיע על חלופת המעצר, לאחר וקיימת זיקה בין עצמת הראיות ובין חלופת המעצר. לטענתו, שגה ביום"ש קמא כאשר ביקש לקבלת תסקיר מעורר, חרב התרשםותו מהמפתחים ומהטבעת האנושית של הפיקוח והמרקח הגיאוגרפי, שצין לגבי ביום"ש שיש בו די.

על כן סבר העורר כי על ביום"ש לשקל את החלופה ללא קבלת תסקיר, ומשהתרשם מטיב המפתחים מחד, המרחק הגיאוגרפי מצד שני, והסכם העורר למעורב באיזוק אלקטרוני, היה על ביום"ש להורות על מעורב באיזוק אלקטרוני במקום שהוצע על ידי העורר.

13. ב"כ המשיבה סומר את ידו על החלטת ביום"ש קמא, מפנה לתיק החקירה, לראיות הק"ימות בתיק, עילית המעצר, והעובדת שמדובר בהחלטה רואהיה, לפיה ביום"ש דרש, טרם בחינת החלופה, הסתיעות בתסקיר שירות המבחן. באשר לראיות לכואורה, טען ב"כ המשיבה כי ק"ימות ראיות לכואורה בעוצמה

גבואה, כמפורט בהחלטת ביהם"ש, ואין מקום להתערב בהחלטתו.

14. לאחר שבדקתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בתיק החקירה, אני סבור כי לא נפלה שגגה בהחלטת ביהם"ש, שמחיבת את התערבות ביהם"ש זה.

15. **באשר לתשתית הראייתית**, אני סבור כי טיעוני שובים הלב, של הסגור המלמד, מוכיחם להסביר בהחלט העיקרי, אז תידרש המשיבה להוכיח את אשמתו מעבר לכל ספק סביר. יש לזכור כי אנו נמצאים בשלב מעוצר עד תום ההליכים וכיוזע, ראיות לכואורה הן ראיות גולמיות שלאחר עיבוד ובחינה בהחלט העיקרי, עשויות להוביל לקביעת מצאים שיבססו אשמה - (בש"פ 8769/22 מס' **מסדרונה נ' מדינת ישראל**, פסקה 17 (22.1.23)).

לפיכך, הבדיקה של הראיות לשלב זה, אינה נעשית לפי רף ההוכחה הנדרש במשפט פלילי, אלא יש לבדוק אם בכלל הראיות תמן פוטנציאלי שיביא להרשות העורר - (בש"פ 3916/22 יוחנן נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (26.6.22)).

16. עוד יש לזכור, כי הראיות אכן ראיות נסיבותיות, ובקשר זה נקבע כבר בבש"פ 6226/23 (**עוודה עואדה נ' מדינת ישראל** (12.2.2023)):

"הלכה למעשה, המזciות מורכבת יותר. במצבים שבהם התשתית הראייתית נגד העורר כוללת ראיות נסיבותיות בלבד, ניתן להורות על מעוצר עד תום ההליכים כאשר ראיות נסיבותיות אלה הן בעלות עצמה כזו המוביילה ל"מסקנה לכואורת ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה", ולא נדרש לוודא בשלב זה את העדרו של כל הסבר חלופי אפשרי שעשי להת铿ל בסופו של ההליך הפלילי - כך, בודאי, כשהסביר כזה טרם הוצע על ידי הנאשם (ראו מני רביים: בש"פ 13-11831 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (14.9.2013)) ואסמכתאות שם: בש"פ 16-16647 מדינת ישראל נ' עיש (19.12.2013); עניין נ' בבר, שם)".

17. מדובר בראיות נסיבותיות, צירוף והצטברותן מגבשות מסקנה לכואורת ברורה, טרם שלב הראיות וטרם שעברו את כור ההיתוך של ההליך הפלילי. מכאן, שאין מקום לדריש מהמירה לפיה הראיות הנסיבותיות הקיימות בתיק זה יובילו למסקנה אחת ויחידה, ולא לשום מסקנה אחרת, כפי שצורך להיקבע בהחלט העיקרי, אלא די בשלב זהה שהraiיות לכואורה, אף אם הן נסיבותיות, **שעוצמתן והצטברותן מלמדות על ראיות בעלות פוטנציאלי הרשעה גבוהה** ותמיד בכוחו של העורר להעמיד במהלך המשפט גופו גרסת חפות חלופית, שאינה נסתרת חרף אותן ראיות נסervatives.

בunningנו, נמצאו טביעות אצבע של העורר **על גבי שקיית הנילון השחורה**, שבתוכה היה נשק ותחמושת, ואף מעבר לכך, נמצאו 3 טביעות אצבע על גבי האיזולירבנד שטעף את ידית האחיזה של האקדח, כאשר מקום

טביעות האצבע, לחلك מהן, על החלק הפנימי של איזולירבנד. **יש בהצברות ראיות נסיבתיות אלו, וכיורפן יחד, כדי להוביל למסקנה אליה הגיע בית המשפט, שיש בהן כדי לגבות מסקנה לכואורית ברורה.**

18. לשתי הראיות הנסיבתיות יש להוסיף את מקום מציאת הנשך, בשטח הצמוד לבתו, וmbito קיימ שער שמוביל את העורר לאותו שטח, ושם, על אף שמדובר בשטח שאינו בעלות העורר /או אינו בחיציו, אך הקרבה של אותו שטח והגניות מחרר ביתו של העורר אל אותו שטח, **תומך בראיות הנסיבתיות שנמצאו ומחזקן.**

כך למשל לפי דוח פעולה של רס"מ איזורי מיום 01.01.24 ציין שבמරחך קצר מבתו של העורר מעבר לשער פתוח, בשטח אדמה הסמור מאוד למקום מגוריו של העורר אותוו "בפינה בגדים עליהם אדנית חומה" שלאחר הזאת נמצאה "שקייה שחורה טוורה"; בנוספ, דוח פעולה של רס"ב איינאו "במהלך חיפוש בסמוך לחומה של החצר".

19. זה נכון שהעורר הציג בחקירהו **גרסת חפות חולופית**, הדברים יבחן על ידי בהם"ש הדן בתיק העיקרי וביהם"ש יאלץ, בבוא העת, לעשות בבדיקה השוואתית בין גרסתה המפלילה של התביעה אל מול גרסת החפות המתחרה של העורר. ביהם"ש كما נדרש לgresת החפות החולופית של העורר וקבע כי הסבירו, לכואורה, ולשלב של בקשה מעצר עד תום ההליכים, אין מספקות הסבר הגיוני חולופי, **ובעקב ההצברות של כל הראיות הנסיבתיות** אשר הוצגו על ידי רשות התביעה.

אני סבור כפי שסביר בית משפט كما שמלול הראיות הנסיבתיות שהוכחו לכואורה, מקומות תשתיות מספקת לצורך בקשה מעצר עד תום ההליכים - טביעות אצבע על השקייה השחורה; טביעות אצבע על האיזולירבנד ומיקום טביעות אלו גם בחלק הפנימי הדבק ובנוספ מקום תפיסת הנשך בסמוך לבתו של העורר - הראיות הנסיבתיות השונות משתלבות זו בזו ויצירות על-פני הדברים מסכת ראייתית רצופה של עובדות - (ראו: בש"פ 13/4844 קופר נ' מדינת ישראל (25.7.2013)).

20. لكن, אני סבור כי לא נפלה שגגה בהחלטת ביום"ש קמא ביחס לקיום של ראיות לכואורה, המבוססות במקורה דעת על ראיות נסיבתיות, כפי שקבע ביום"ש קמא.

21. **באשר לעילת המעצר**, אין מחלוקת שמתקיימת בעניינו של העורר עלילת מעצר. עבירות נשק מהסוג בו מואשם העורר מקיימות חזקת מסווגות סטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3)-(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ז-1996. לאור זאת, הכלל הוא להורות על מעצר עד תום ההליכים, כאשר שחרור לחופפת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני **יעשו אך במקרים חריגים** - (בש"פ 804/23 נורי נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (6.8.2023); בש"פ 5192/23 מדינת ישראל נ' פאהום, פסקה 22 (26.7.2023)).

- .22. **באשר לחלופת המעצר**, בהמ"ש התרשם ממערך ההחלטה המוצע באופן חיובי, סבר כי המהלך הגיאוגרפי ממקום החלופה לבתו יש בו די, אך לפני בחינת החלופה הקונקרטית, בין החלופה ובין המעצר באיזוק אלקטרוני, **סביר בנסיבות זמן זו בית המשפט שיש צורך בתסקירות מעצר**. קביעה זו נומקה על ידי בהמ"ש בכך שצריך להבין לעומק את הסתבותות העורר בעבירות נשך, למרות שאין לו מעורבות פלילתית קודמת, וכדי לבחון אם ניתן לתת אימון לעורר.
- .23. החלטה של זימון תסקירות מעצר טרם מתן ההחלטה סופית על ידי בהמ"ש, היא החלטת בינויים, והעורר ביחס אליה הוא עיר שבדרכו כלל ערכאת העורר כמעט ללא התערבות בהחלטות בינויים, מאחר וערכאת העורר מגלה ריסון בעת שקיים התערבות בהחלטות של במ"ש כאמור בנוגע לשאלה האם להפנות לתסקירות אם לאו. בבש"פ 3888/21 **ג'לאל קטאוי נ' מדינת ישראל**, קבע בהמ"ש העליון:
- "**כלל, החלטות מן הסוג של דחית מועד דין בשחרור לחלופת מעצר עד לקבלת תסקירות מעצר משירות המבחן מצויות בגדר שיקול דעתה הרחב של הערכאה הדינונית, ומסקן התערבות ערכאת העורר באלה היא מצומצמת עד מאוד.**"
- .24. אף מעבר לכך, בבש"פ 7892/22 **סולטנה נ' מדינת ישראל**, מיום 22.11.22, קבע בהמ"ש:
- "**הදעה הרווחת היא, ש"ראוי לערכאת העורר משיקולים מעשיים של ייעילות הדיון וחסכו** במשאבי שיפוט שלא להיעתר לעיראים מעין אלה" (החלטתי בבש"פ 6347/15 רץ מנואע נ' מדינת ישראל (24.9.2015); וראו גם החלטתי בבש"פ 5518/13 חמזה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (12.8.2013); החלטתה של השופטת ד' ברק-ארז בבש"פ 5833/15 צוברה נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (10.9.2015); החלטת השופט י' דנציגר בבש"פ 6547/17 יוחנן אסרס נ' מדינת ישראל (23.8.2017)). **לסיקירת הדעות השונות בנוגע ל"מעצר בינויים" ראו החלטת השופט מ' חמוץ בבש"פ 2269/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 7-9 (5.4.2015).**".
- .25. טעם נוסף לדחית טיעוני העורר ביחס להחלטת בית משפט להורות על לקבלת תסקירות מעצר מעבר להיותה החלטת בינויים הנמצאת בלבית שיקול הדעת של הערכאה הדינונית, טמון בעובדה כי החלטה זו עולה בקנה אחד עם בקשתו של העורר עצמו בפרוטוקול הדיון מיום 23.1.24 (עמ' 11, שורות 2-3), בו עתר העורר לזמן תסקירות מעצר, אם כך לא טעה בית משפט כאמור כאשר נעתר לדרישות העורר עצמו בהזמנת תסקירות!!
- .26. משכך היא המדיניות ביחס להחלטת בינויים של הזמנת תסקירות מעצר, ובשים לב לכך שהחלטתו של במ"ש כאמור מדויק ראיי במקורה זה להזמין תסקירות נומקה היבט ו邏輯ת את התלבטות בית המשפט בבחינת החלופה, לא מצאתי להתערב בהחלטה זו, ממש לא נפלה בה כל שגגה.

.27. על כן, ולאור כל המקובץ לעיל, אני מורה על דחיתת העරר.

ניתנה היום, ג' אדר א' תשפ"ד, 12 פברואר 2024, בהעדך
הצדדים.